

UUTISKIRJE

Hei ystävät

7.2.2021/Jerusalem

Lämmin tervehdys teille täältä Jerusalemissa. Tänään, sunnuntaiaamuna sain nousta uuteen aamuun, lintujen kauniin viserryskonsertin saattelemana. Aurinko paistoi jälleen useiden sateisten päivien jälkeen. Tänä talvena on ollutkin runsaasti sadepäiviä. Se on suuri kiitoksen aihe. Tänään aamupäivällä oli myös ilo saada liittyä yhteiseen jumalanpalvelukseen siellä Suomessa. Kuinka upea mahdollisuus on, kun voidaan olla yhteyksissä toisiimme tekniikan avulla. Te voitte ”hypähtää” tänne suorassa lähetyksessä ja minä ja me voimme ”hypähtää” sinne. Jatketaan yhteyksien yllä pitämistä.

Päivän evankeliumiteksti oli tänään kohdasta, jossa Simeon ja Hanna olivat temppelissä täällä Jerusalemissa rukoilemassa. Maria ja Joosef saapuivat Jeesus-lapsen kanssa temppeliin. Simeon tunnisti lapsen ja ylisti Jumalaa siitä, että se lupaus, jonka Jumala oli antanut hänelle, toteutui siinä hetkessä:

”Herra, nyt sinä annat palvelijasi rauhassa lähteä, niin kuin olet luvannut. Minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi, jonka olet kaikille kansoille valmistanut.” (Luuk. 2:29–30)

Miten Simeon pystyi tunnistamaan pienestä lapsesta tämän? Tämä toteama muistuttaa minua eräästä tapaamisesta, jossa meitä oli useampi kokoontunut yhteen. Yksi paikallinen alkoi kertoa omasta henkilökohtaisesta hengellisestä heräämisestään, siitä miten Jeesus oli ilmestynyt hänelle. Eräs kuulijoista kysyi, mistä ihmeestä tämä oli tiennyt, että siinä oli ollut juuri Jeesus. – Elämä on enemmän kuin teoriat ja selittelyt. On osa, jota voi yrittää selittää, muuttaa sanoiksi, mutta sanat jäävät vain osaksi todellisuuden ilmaisua. Ja jokaisessa ihmisessä on olemassa osa, jonka hän elää todeksi vain sisäisesti ja syvällä tiedostaa, tietää että näin se on.

DIAKONIATYÖ

Paikallinen henkilö otti minuun yhteyttä vajaat kaksi vuotta sitten ja halusi jakaa ajatuksiaan. Hänen sydämellään olivat monet ihmiset, jotka tavalla tai toisella elivät haastavissa, vaikeissa elämäntilanteissa. Eikä niin, että hän vain halusi kertoa tilanteesta ja näkemyksistä, vaan hänellä oli myös ajatus, miten tähän ongelmaan voisi vastata. Hän itse oli halukas toimimaan ja tekemään muutosta. Pyysin häntä panemaan asioita paperille, mitä muutos voisi olla ja miten sitä voisi toteuttaa. Hän on sosiaalialan ammattilainen, toiminut lasten sairaalassa ja kouluissa sosiaalityöntekijänä. Hän on luterilaisen kirkon jäsen.

Seuraavassa tapaamisessa hänellä oli kaikki paperilla, ja jatkoimme ajatusten jakamista. Hänellä oli myös selkeä näky siitä, että toiminnan tulisi tapahtua seurakuntien kautta. Hänen näkynsä tarpeista ja toiminnasta oli sellainen, että näin heti, että tässähän puhutaan nyt diakoniatyöstä.

Muutos on mahdollista sinun tuellasi
Suomen Lähetysseuran lahjoitustili:
FI38 8000 1400 1611 30, viestiksi työntekijän nimi

ulkomaankirje@suomenlahetykseura.fi

SUOMEN 1859
LÄHETYSSEURA

UUTISKIRJE

Olin tätä ennen tavannut useamman kerran meidän diakoniatiimimme kanssa (minun lisäksi Ruotsista, Hollannista, Amerikasta ja Skotlannista kotoisin olevat diakoniatyöntekijät) piispa Azarin. Olimme keskustelleet diakoniatyön merkityksestä. Hänen toiveenaan oli saada kirkkoonsa oma diakoniatyöntekijä.

Nyt eteeni oli tullut henkilö, jolla oli selkeästi kutsu ja näky diakoniatyöhön. Ja niinpä eri vaiheiden kautta oli suuri ilon hetki, kun 1. joulukuuta tästä henkilöstä, nimeltään Rana Zeidan, tuli virallisesti kirkon diakoniatyöntekijä.

Ensimmäinen konkreettinen asia, jonka teimme, oli jakaa vähävaraisille perheille joulupaketteja. Ne sisälsivät ruokaa. Suunniteltu aikataulumme sai ison käänteen, kun yhteiskunta suljettiin. Saimme kuitenkin joulupaketit välitettyä jokaiseen seurakuntaan, ja niistä pastorit välittivät paketit eteenpäin. Itse pystyin osallistumaan täällä Jerusalemissa jaettavien joulupakettien jakamiseen. Pastorin kanssa kävin viemässä paketteja jokaiselle perheelle. Monilla oli myös suuri tarve päästä keskustelemaan. Useat kysyivätkin,

olisinko voinut siitä paikasta jäädä sielunhoitokeskusteluun. Sovimme kuitenkin, että se järjestetään toisella kerralla. Saimme myös tiedon eräästä apua tarvitsevasta perheestä rabbilta, joka tunsu tämän muslimiperheen. Kävimme kaikki kolme pappi, rabbi ja diakoni tapaamassa tätä perhettä. Istuimme kodin ulkopuolella ja keskustelimme monista asioista. Se oli kaunis hetki.

Jokaisen kuuden seurakunnan pastorin kanssa olemme lähteneet kartoittamaan tarpeita, joita kussakin seurakunnassa ja yhteisössä on. Paljon on tarpeita, mutta keskeisimmäksi tarpeeksi on noussut perhetyö ja toiminta lasten ja nuorten parissa. On ollut ilo saada tähän suunnitteluun meidän uusin työntekijämme Petronella Lehtelä. Hänellä on paljon taitoja ja kykyjä erityisesti nuoriso- ja perhetyöhön.

Iso lahja on myös se, että kirkolla on tila, josta tehdään diakoniakeskus. Siellä voidaan pitää erilaisia tilaisuuksia, mm. retriittejä, nuorten tapahtumia, tukiryhmiä, seminaareja, opetustilaisuuksia. Yksi varaus on jo tehty kirkon kuurojen ryhmän kokoontumisille. He tulevat säännöllisesti toimimaan diakoniakeskuksessa, ja diakoniatyöntekijä Rana Zeidan alkaa järjestää myös sitä työtä. Kiitos, jos voitte muistaa rukouksin tätä kaikkea. Työtä on paljon, tarvitaan viisautta ja ymmärrystä toimia mahdollisuuksien mukaan. Lisäksi työhön tarvitaan rahallista tukea.

Kuvat: Vasemmalla, diakoniatyöntekijä Rana ja minä

Oikealla, vierailu muslimiperheessä

YHTEYKSIEN LUOMISTA

Yksi tärkeistä asioista on mahdollistaa eri toimijoiden tuleminen yhteen, verkostoituminen. Lähetysseura onkin saanut erittäin myönteistä palautetta paikallisilta työntekijöiltä siitä, että olemme mahdollistaneet yhteyden rakentamisen. Sain jälleen kokea sen, kun keskustelin katolisen kirkon nuorisotyöntekijän ja Miílyan koulun rehtorin kanssa. He esittivät pyynnön, voisimmeko järjestää tapaamiset ja lähteä heidän kanssaan suunnittelemaan yhteistyötä nuorten parissa. Minä ja Petronella järjestimme tapaamisen videoyhteydellä, ja seuraavaksi toivomme tapaavamme ihan kasvoista kasvoihin keskuksellamme. Välillemme syntyi hieno yhteys. Nyt on jo konkreettisia ajatuksia yhteistyöstä. Jatkamme niiden suunnittelua odottaen, että pääsemme toteuttamaan suunnitelmiamme.

Olin diakoniatyöntekijän kanssa tapaamassa lasten sairaalan sosiaalijohtajaa. Keskustelimme muutamista asioista. Tapaamisemme päätteeksi toin esille työnohjauksen. Hän kertoi siitä, miten hän on asettanut tämän jo monta vuotta sitten toiveeksi työntekijöille, mutta sitä ei ole pystytty toteuttamaan. Nyt siihen avautuu mahdollisuus. Aloimme heti katsoa päivää, jolloin voisimme järjestää keskuksellamme työnohjauspäivän.

TYÖNOHJAUS

Tarvetta on ollut paljon ja useasti. Tänä vaikeana aikana monet ovat halunneet ihan viikoittain käydä työnohjauksellisia keskusteluja. Keskustelut on käyty melkein kaikki etäyhteydellä. Nyt hiukan hämmöttää näköala, että voisimme jopa aloittaa tapaamisia pienellä ryhmällä.

Monenlaisia taakkoja ja riittämättömyyden tuntoa työntekijä helposti kantaa näin haastavana aikana. Eräs paikallinen eläkkeellä oleva työntekijä kertoi, miten vaikeata hänelle on se, ettei koronaan kuolleiden henkilöiden nimiä julkaista. Israelissa yleensä julkaistaan niiden kuolleiden nimet, jotka ovat kuolleet esim. luonnonkatastrofissa, auto-onnettomuudessa tai terrori-iskussa. Eläkkeellä oleva työntekijä jatkoi: ”En yhtään tiedä, onko tästä lähistöltä joku kuollut. En voi osoittaa heille osanottoa suruun, en voi mainita rukouksissa vainajan nimeä. Ehkä läheiset tarvitsisivat jotain konkreettista tukea, mutta nyt en voi olla auttamassa.”

UUTISKIRJE

Lämmin kiitos teille ystävät, että olette olleet uskollisia ja jatkaneet matkaa kanssani. Tarpeita on paljon ja meitä jokaista tarvitaan matkalla. – Niin siellä kuin täälläkin.

”Jumalan Hengen turvissa saan taivaan tietä kulkea, hän neuvoo, ohjaa meitä.”
(Virsi 118:3)

Runsasta siunausta teille jokaiselle

Rukousterveisin *Sari-Johanna Kuittilo*

Mahdollisuus työn tukemiseen:

Tilinumero: FI38 8000 1400 1611 30
viestiksi työntekijän nimi.

Kuvassa: Petronella, Rana ja minä

Sari-Johanna Kuittilo

Israel, Palestiina
Diakoni, psykososiaalisen työn
asiantuntija

Osoite:
Felm, Sari-Johanna Kuittilo, P.O Box
584, 91004, Jerusalem, Israel.
Sähköposti:
sari-johanna.kuittilo@felm.org
Puh.: +972 585924107

Rukousaiheet

Paikallisten työntekijöiden puolesta.
Työntekijöille kestävyyttä ja Jumalan
viisautta.

Jumalan sanan tuomaa uskoa ja toivoa
ihmisten elämään tässä vaikeassa
ajassa.

Alkaneen diakoniatyön puolesta

Hengellistä heräämistä

Työmme puolesta ja paikallisten
yhteistyötahojen puolesta

Muutos on mahdollista sinun tuellasi
Suomen Lähetysseuran lahjoitustili:
FI38 8000 1400 1611 30, viestiksi työntekijän nimi

ulkomaankirje@suomenlahetykseura.fi

SUOMEN 1859
LÄHETYSSEURA